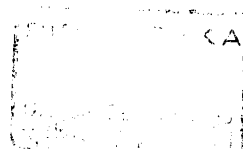

20 października 1931 r.

H 61 f 13/00

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 14252.

Kl. 30 d 21.

Lohmann A. - G.
(Fahr n. R., Niemcy).

Plaster opatrunkowy.

Zgłoszono 16 lutego 1929 r.

Udzielono 29 lipca 1931 r.

Pierwszeństwo: 14 września 1928 r. (Niemcy).

Znane są plastry opatrunkowe z podkładem z podatnej tkaniny. W porównaniu z plastrami ze zwykłych niepodatnych tkanin, np. szyrtyngu lub kretonu, plaster z podatnym podkładem posiada tę zaletę, że na ruchomem lub wypukłym miejscu ciała może być przymocowany bez tworzenia się fałd. Znane jest również pokrywanie wewnętrznej strony plastra masą plastrową.

Przedmiotem wynalazku jest plaster opatrunkowy z podkładem z tkaniny elastycznej, pokrytej całkowicie lub częściowo masą plastrową tak, aby brzeg pozostał wolny na przestrzeni jak największej. Zapobiega się przez to wysuwaniu się masy plastrowej za brzeg tkaniny i przylepianiu się

tej masy do bielizny, co powoduje przedwczesne opadnięcie plastra. Przy pozostawieniu szerokiego brzegu część tkaniny zawija się, ułatwiając niepożądane odrywanie się plastra.

Pozostawienie wolnego od masy plastrowej brzegu na jak największej przestrzeni podkładu ma zatem wielkie znaczenie. Ta szerokość nie powinna przekraczać 2 mm.

Jako opatrunki na rany mogą być użyte znanego rodzaju plastry z podkładem, powleczonym masą plastrową. Plaster z brzegami, wolnymi od masy plastrowej, może być także użyty w połączeniu z nakładką, np. w połączeniu z plastrem rtę-

ciowokarbolowym. Takie plastry nadają się zwłaszcza do opatrywania furukulów. Pozostawienie praktycznie jak najwęższego brzegu tkaniny bez masy plastrowej jest bardzo ważne, ponieważ szerokość całego plastra staje się wtedy mniejsza.

Rysunek uwidocznia przykład wykonania plastra według wynalazku. Fig. 1 przedstawia opatrunek z nakładką w widoku z góry, a fig. 2 — w przekroju wzdłuż linii A—B na fig. 1.

Podkład 1 z podatnej tkaniny jest powleczony paskami 2 z masy plastrowej. Nakładka 3, którą może być nasiąkliwa nakładka antyseptyczna, jest również umieszczona na podkładzie 1. Częściowe powleczenie podkładu masą plastrową ma tę zaletę, że podkład pozostaje przesiąkliwy. Nie jest jednak konieczne, aby podkład był w pewnych miejscach wolny od masy plastrowej, gdyż podatna tkanina jest sama przesiąkliwa. Brzegi 4 są na małej szerokości wolne od masy plastrowej. Przy użyciu takiego plastra zapobiega się stykaniu się masy plastrowej z bielizną. Zachowanie praktycznie jak najwęższych krawędzi posiada tę zaletę, że powierzchnia, powleczona masą, zapewnia dostateczne

przyleganie i utrzymywanie się opatrunku na ciele. Przy pozostawieniu szerszego brzegu opatrunek musiałby być szerszy, co jest niewygodne.

W pewnych przypadkach można ze względu na sposób wyrobu zaniechać pozostawiania brzegów poprzecznych podkładu, wolnych na wąskiej przestrzeni od masy plastrowej, lecz i wtedy, gdy tylko brzegi podłużne podkładu pozostają wolne od masy plastrowej, plaster posiada znaczne zalety.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Plaster opatrunkowy z podatnej tkaniny, całkowicie lub częściowo powleczony masą plastrową, znamienny tem, że brzeg jego jest wolny od masy plastrowej na przestrzeni jak najwęższej, zapobiegając wypływowi masy tej poza plaster.

2. Plaster opatrunkowy według zastrz. 1, znamienny tem, że posiada nakładkę (3), np. z plastra rtęciowo-karbolowego.

L o h m a n n A. - G.

Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

Fig.1.

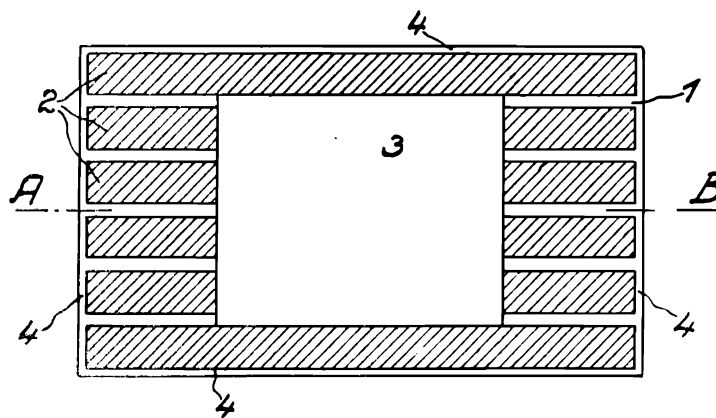

Fig.2.

